

is annyira a névtan, mint az esetleges nyelvjárástörténeti kutatásoknak ad föl nem becsülhető értékű adatokat. Különösen érdekesek az egyes összeírások közötti családnévvaltozások, amelyekre a szerző az adattárban föl hívja a figyelmet. Igen nagy tömegű név került újból a kutatás homlokterébe, módszeres fölhasználásuk most már a magyar névtan művelőinek föladata, habár még a módszerek sincsenek tisztázva e területen, különösen pedig a több, egymáshoz korban közel álló névsorok maradéktalan fölhasználása okoz majd sok nehézséget, de ad minden bizonnyal értékes eredményeket is.

A „Táblázatok” elsősorban népesség- és gazdaságtörténeti adatokat foglalnak könnyen áttekinthető rendszerbe. Egymás mellé állítják az egyes települések különböző típusú adóit időszakonként; az adófizetők számának alakulásait; a férfinépességet családi állapotuk szerint valamint a termésátlagokat szintén községek szerinti föl bontásban.

Néhány szép faksimile, alapos és pontos helynévmutató és egy eléggé kisméretű térképmelléklet teszi teljessé az igen értékes, gazdag anyagú kötetet.

HAJDÚ MIHÁLY

BINDER PÁL, KÖZÖS MÚLTUNK. Románok, magyarok, németek és délszlávok feudalizmus kori falusi és városi együttéléséről.

Kriterion, 1982. 397 p.

A brassói történész műve a Gondolat Kiadó közreműködésével 1983-ban került a hazai könyvpiacra.

A „Bevezetés” első részében kutatástörténetet is ad, majd az alcímnek megfelelően áttekinti a középkori együttélés európai és magyarországi vonatkozásait, végül a falusi és városi együttélés kérdéskörével foglalkozik a mai Románia területén. Ezután következik a helytörténeti rész.

„A falusi együttélés” c. fejezetben /57--92 p./ Oltszaka-dát, Felek, Bongárd, Oroszcsúr, Szásztjúkos, Szászugra, Szász-zsombor, Dános, Réten, Barcaújfalú, Bodola, Keresztvár településekkel foglalkozik.

„A városi és mezővárosi együttélésről” /93--247 p./ c.
fejezet havasalföldi: Cîmpulung, Tîrgoviște, Rîmnicu Vilcea;
moldvai: Suceava, Baia, Roman, Cotnari, Tatros, Adjud, Tecuci,
Bacău, Huși, Hîrlău, Bîrlad, Vaslui; erdélyi: Hátszeg, Vajda-
hunyad, Szászváros, Alvinc, Borberek, Vízakna, Nagyenyed, Fo-
garas, Bethlen, Sárkány, Óradna, Retteg, Szászfenes, Kolozsmo-
noster, Kolozsvár, Nagybánya, Felsőbánya településeket ismer-
teti.

Azután következik az „Adattár” /249--309 p./. A személy-
névi adatok többsége itt található. Nehéz arra válaszolni,
hogy pontosan hány név /szász és román is/ szerepel az Adattár-
ban, ugyanis egyes esetekben egy-egy név többször is előfordul
/egészen durva becslés alapján az ezret meghaladja/. A legtöbb
adat Kolozsvárra vonatkozik /közel harminc oldalon az 1458--
1753 közötti időszakból a 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28,
39, 30. számú tételek./

Vízakna /1440--1750 15 és 16. tétel/
Sárkány /1555 és 1581 17 és 18. tétel/
Szászváros /1545--1709 12 és 13. tétel/
Bongárd /1691--1694 2. tétel/
Szásztlyúkos /1641 6. tétel/
Szászugra /1640 7. tétel/
Szászzsombor /1640 8. tétel/
Barcaújfalu /1566 9. tétel/
Cîmpulung /1627--1684 10. tétel/
Cotnari /1646--1647 11. tétel/

A gazdag jegyzetanyag településenként található /310--
371 p./. A földrajzi nevek mutatója /magyar--román--német/
után román, német, magyar tartalomjegyzék zárja a kötetet.

A szerző sok okleveles adatot közöl az egyes települések
különböző nyelvű említéséről. A településneveken kívül egyéb
földrajzi nevek is előfordulnak, de a személynevekhez képest
kis mennyiségben.

Ha a szerző némely megállapításával lehet is vitatkozni,
a névtanósok ennek ellenére is haszonnal forgathatják Binder
Pál könyvét.

MOHR MIKLÓS